

เอกสารทางวิชาการ

เรื่อง

การสอนแบบไวยากรณ์และการแปล และแบบฟังพูด
เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการใช้ไวยากรณ์

เรียบเรียงโดย

เรืออากาศโทหญิง นิชนิตา ใจคำ

หลักสูตรครูสอนภาษาอังกฤษแบบอเมริกันขั้นพื้นฐาน
Basic American Language Instructor Course (BALIC)
Defense Language Institute English Language Center (DLIELC)
ประเทศสหรัฐอเมริกา
พ.ศ.๒๕๖๔

คำนำ

เอกสารทางวิชาการ เรื่อง การสอนแบบไวยากรณ์และการแปล และแบบฟังพูด เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการใช้ไวยากรณ์ จัดทำขึ้นตามระเบียบ ทอ.ว่าด้วยการศึกษา ณ ต่างประเทศ ซึ่งกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศดำเนินการเรียบเรียงเอกสาร ตำรา หรือคู่มือทางวิชาการ เพื่อใช้เป็นเอกสารอ้างอิงของทางราชการ และเป็นประโยชน์แก่ข้าราชการ และผู้สนใจได้ศึกษา

ผู้เขียนมีโอกาสเข้ารับการศึกษาลำดับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษแบบอเมริกันขั้นพื้นฐาน (Basic American Language Instructor Course หรือ BALIC) ณ ศูนย์ภาษาอังกฤษ สถาบันภาษากลาโหม (Defense Language Institute English Language Center หรือ DLIELC) ตั้งอยู่ในฐานทัพอากาศ แลคแลนด์ (Lackland Air Force Base) เมืองซานอันโตนิโอ รัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวเป็นหลักสูตรที่ให้ความรู้แก่ผู้ที่ทำหน้าที่สอน หรือผู้ที่ จะทำการสอนภาษาอังกฤษในอนาคต ผู้สำเร็จการศึกษาจะมีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษแบบอเมริกันขั้นพื้นฐาน ทั้งในเรื่องไวยากรณ์ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ตลอดระยะเวลาของหลักสูตร ผู้เขียนได้เรียนรู้ถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนในการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของผู้เรียนที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพ และได้เล็งเห็นถึงปัญหาในการเรียนไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษของกำลังพลกองทัพอากาศ ซึ่งเน้นการท่องจำหลักไวยากรณ์ที่ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง จึงเป็นที่มาของเอกสารทางวิชาการฉบับนี้ ที่นำเสนอการเรียนการสอนไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ โดยเน้นการพัฒนาทั้ง ๔ ทักษะ คือทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการเรียนภาษาอังกฤษให้สัมฤทธิ์ผลแบบองค์รวม โดยใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์ และการแปล (Grammar-translation Method) และวิธีสอนแบบฟังพูด (Audio-lingualism Method) ร่วมกันเพื่อเป็นแนวทางในการสอนภาษาอังกฤษให้แก่บุคลากร ทอ.ที่มีประสิทธิภาพต่อไป

เรืออากาศโทหญิง นิชนิตา ใจคำ

คภษ.ภษ.ศภษ.ยศ.ทอ.

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทที่ ๑ บทนำ	๑
กล่าวโดยทั่วไป	๑
นิยามศัพท์	๒
บทที่ ๒ หลักการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	๔
ความหมายของไวยากรณ์	๔
ทฤษฎีเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับการสอนไวยากรณ์	๕
การนำเสนอและอธิบายในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	๕
บทที่ ๓ การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน	๘
วิธีสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar-translation Method)	๘
วิธีสอนแบบฟังพูด (Audio-lingualism Method)	๑๑
การประเมินผลการเรียนไวยากรณ์	๑๔
บทที่ ๔ บทสรุปและข้อเสนอแนะ	๑๖
บทสรุป	๑๖
ข้อเสนอแนะ	๑๖
บรรณานุกรม	๑๘

บทที่ ๑

บทนำ

๑. กล่าวทั่วไป

ภาษาอังกฤษถูกใช้อย่างกว้างขวางทั่วโลกมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานหลายทศวรรษเพื่อวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน จนมีการเสนอศัพท์คำว่า World Englishes โดย Braj B. Kachru และ Larry E. Smith^๑ ซึ่งหมายถึงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารทั่วโลก โดยภาษาอังกฤษนั้นอาจมี ความแตกต่างกันไปตามสภาพสังคมและวัฒนธรรมพื้นถิ่น Rubdy และ Saraceni^๒ กล่าวว่า ภาษาอังกฤษนั้นไม่ใช่ภาษาต่างประเทศ ที่ประเทศใดประเทศหนึ่งเป็นเจ้าของภาษาอีกต่อไป แต่ได้กลายเป็นภาษาสากลของคนทั่วโลก

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้มีการนำทฤษฎีการสอนหลายแนวมาประยุกต์ใช้ ทั้งนี้ การเลือกนำทฤษฎีมาใช้ประกอบการสอนถือเป็นประเด็นที่สำคัญอย่างยิ่ง การเรียนเนื้อหาที่มีวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน เมื่อเลือกใช้ทฤษฎีการสอนที่ต่างกัน ย่อมได้ผลลัพธ์และประสิทธิภาพที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้นจึงควรมีการพิจารณาความเหมาะสมของทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ อย่างรอบคอบ

ในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของกำลังพลกองทัพอากาศ มีข้อสังเกตว่าผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่มาการท่องจำโดยปราศจากความเข้าใจในการใช้ไวยากรณ์อย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังไม่สามารถประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ได้ด้วยตนเอง ประเด็นปัญหานี้จึงเป็นที่มาของเอกสารทางวิชาการฉบับนี้ ที่มุ่งนำเสนอการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยนำทฤษฎีสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar-translation Method) ซึ่งเน้นฝึกฝนการใช้ทักษะการอ่าน-การเขียน และทฤษฎีการสอนแบบฟังพูด (Audio-lingualism Method) เน้นฝึกฝนการใช้ทักษะการฟัง-การพูด ผู้เขียนเชื่อว่าเมื่อนำทั้งสองทฤษฎีนี้มาประยุกต์ใช้ในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแก่กำลังพล ทอ. จะสามารถปรับปรุงและพัฒนาการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของกำลังพล ทอ. ผ่านการใช้งานทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้านตามสถานการณ์จริง เป็นการบูรณาการการใช้ภาษาที่ไม่ใช่เพียงการท่องจำเพื่อเข้ารับการทดสอบ แต่เป็นการ

^๑ Kachru, Y., & Smith, L. E. (2008), *Cultures, contexts, and world Englishes*, New York: Routledge.

^๒ R. Rubdy and M. Saraceni: *ENGLISH IN THE WORLD: GLOBAL RULES, GLOBAL ROLES*. Continuum, 2006.

นำมาประยุกต์ใช้ผ่านทักษะดังกล่าวอย่างครบถ้วน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กำลังพล ทอ. สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติราชการจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

๒. นิยามศัพท์

Implicit Process of Language Acquisition หมายถึง การเรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ผ่านการเรียนรู้ของจิตใต้สำนึก อาศัยการซึมซับตามธรรมชาติในชีวิตประจำวัน ดังเช่นเด็กทารก หรือเด็กเล็กที่เรียนรู้ภาษาแรก Krashen^๓ กล่าวว่า เราเรียนรู้ภาษาที่สองเช่นเดียวกับที่เราเรียนรู้ภาษาแม่ เป็นการได้มาของภาษาตามสัญชาตญาณ โดยการนำตนเองไปอยู่ท่ามกลางการสื่อสารที่ใช้ภาษานั้น

Explicit Process of Language Acquisition หมายถึง การเรียนภาษาโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่า การได้มาซึ่งความรู้ทางภาษาใด ๆ ก็ตามนั้น อาศัยการทำงานของจิตสำนึก ซึ่งต้องผ่านกระบวนการการเรียนรู้กฎทางภาษา การแปลความหมาย การตีความ และมีความรู้ความเข้าใจว่าภาษานั้น ๆ ทำงานอย่างไร ซึ่ง Johnson^๔ กล่าวว่า ภาษานั้นคือทักษะ เราสามารถเรียนรู้ทักษะทางภาษาได้ในโรงเรียน เช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ เมื่อเราได้รับการอธิบายกฎทางภาษาหรือคำศัพท์ต่าง ๆ จะเกิดความเข้าใจ และนำไปฝึกฝนจนกระทั่งเราสามารถใช้นั้นได้อย่างเชี่ยวชาญ คล่องแคล่ว และเต็มเปี่ยมไปด้วยทักษะ

Grammar-translation Method หมายถึง วิธีการสอนแบบเน้นไวยากรณ์และการแปล มีการอธิบายกฎการใช้ไวยากรณ์โดยผู้สอน เป็นภาษาแม่ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ และมีการแปลข้อความเพื่อความเข้าใจ วิธีการสอนนี้มุ่งเน้นไปยังรูปแบบการเขียน ไม่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร หรือการสนทนา มากนัก

Audio-lingualism Approach หมายถึง วิธีการสอนแบบฟัง-พูด โดย Rivers^๕ กล่าวว่า ภาษาคือกลุ่มของลักษณะนิสัย และเกี่ยวข้องกับการฝึกฝนการใช้ภาษาซึ่งนำโดยผู้สอน เป็นการเรียนรู้โดยการทำซ้ำ สิ่งสำคัญที่สุดคือการเรียนภาษาพูด และชั้นเรียนส่วนใหญ่ควรเป็นชั้นเรียนที่เน้นการพูด

Inductive Process หมายถึง การสอนจากรายละเอียดปลีกย่อยไปหากฎเกณฑ์ หรือสอนจากตัวอย่างไปหากฎเกณฑ์ นั่นคือ ผู้เรียนได้เรียนรู้ในรายละเอียดก่อนแล้วจึงสรุป ตัวอย่างของวิธีสอนนี้

^๓ Krashen, S. 1982. *Principles and Practices in Second Language Acquisition*. Oxford: Pergamon.

^๔ Johnson, M. 2008. *A Philosophy of Second Language Acquisition*. Yale University Press.

^๕ Rivers, Wilga M. (1980) "Foreign Language Acquisition: Where the Real Problems Lie," *Deseret Language and Linguistic Society Symposium*: Vol. 6 : Iss. 1, Article 2.

ได้แก่ การให้โอกาสผู้เรียนในการศึกษาค้นคว้า สังเกต ทดลอง เปรียบเทียบ แล้วพิจารณาค้นหาองค์ประกอบที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันจากตัวอย่างต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นข้อสรุป^๖

Deductive Process หมายถึง การสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนเป็นผู้ให้แนวคิดใหม่แก่ผู้เรียน อธิบายเนื้อหาสาระสำคัญ จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกใช้แนวคิดด้วยตนเอง เช่น เมื่อสอนแนวคิดไวยากรณ์ใหม่ ผู้สอนจะแนะนำแนวคิด อธิบายกฎที่เกี่ยวข้องกับการใช้งาน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกใช้แนวคิดที่แตกต่างกัน^๗

Controlled Practice หมายถึง การฝึกแบบควบคุม โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก โดยทั่วไปการฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ เช่นกัน การฝึกแบบควบคุมนี้ ในขั้นแรกมักใช้วิธีการฝึกแบบกลไก (Mechanical Drill) หรือบางครั้งเรียกว่าการฝึกแบบซ้ำ ๆ (Repetition Drill) คือ การให้ผู้เรียนฝึกซ้ำ ๆ ตามตัวอย่างจนกระทั่งสามารถจดจำ และใช้รูปแบบภาษานั้นได้แต่ยังไม่เน้นในด้านความหมาย ดังนั้นในการฝึกแบบนี้ผู้เรียนอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจความหมายของรูปแบบภาษาที่ใช้ในการฝึกก็ได้^๘

Free Practice หมายถึง การฝึกเพื่อใช้ภาษาในการสื่อสาร เป็นขั้นตอนที่สำคัญเนื่องจากเป็นตัวกลางเชื่อมระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง วิธีการฝึกจะเป็นรูปแบบของการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือแนะนำแนวทางในขั้นต้นของกิจกรรมให้ เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลการทำกิจกรรมในภายหลัง^๙

^๖ Inductive Method. สืบค้น ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๔. เข้าถึงได้จาก <http://innovationforeducation.weebly.com/inductive-method.html>

^๗ วิธีการสอนแบบอุปนัย-นิรนัย. สืบค้น ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๔. เข้าถึงได้จาก <https://www.educatorroundtable.org/>

^๘ พันวนา พัฒนาคูดมลินคำ. การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยรูปแบบการสอนของอินเทอร์เน็ตและวิธีสอนแบบ

3PS. สืบค้น ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๔. เข้าถึงได้จาก: <http://www.sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/id/ed6a809b-6cf5-4730-aa83-5a5ff0a3522b/Fulltext.pdf?attempt=2>

บทที่ ๒

หลักการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

๑. ความหมายของไวยากรณ์

ไวยากรณ์ได้รับการนิยามเอาไว้ว่า เป็นการนำคำมารวมกันเพื่อให้เกิดเป็นประโยคที่ถูกต้อง กล่าวคือ ในภาษาอังกฤษ ประโยค *I am a teacher.* เป็นประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ในขณะที่ *I a teacher.* หรือ *I are a teacher.* นั้นเป็นประโยคที่ผิด นี่เป็นตัวอย่างคำอธิบายอย่างง่าย สำหรับการให้ความหมายของคำว่าไวยากรณ์เบื้องต้น ทั้งนี้ ยังมีประเด็นอื่น ๆ อีกมากที่จำเป็นต้องให้ความสำคัญเมื่อกล่าวถึงไวยากรณ์

ประการแรก โครงสร้างทางไวยากรณ์นั้นก่อตัวขึ้นโดยแทบจะไม่มี ความหมายเลย กล่าวคือ ความหมายเฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการสื่อสารนั้นถูกสร้างขึ้นโดยการ รวมตัวกันของคำศัพท์และไวยากรณ์ ในที่นี้องค์ประกอบทางไวยากรณ์ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือ เช่น กาล (Tenses) สถานที่ (การใช้ Preposition) การแสดงความเป็นไปได้ (การใช้กริยาช่วยหรือประโยค เงื่อนไข (Modals or Conditional Clauses)) ดังนั้น ปัญหาที่แท้จริงในการสอนไม่ใช่เรื่องโครงสร้าง ทางไวยากรณ์ แต่เป็นเรื่องการสื่อความหมายของประโยค เช่น เมื่อเปรียบเทียบหลักไวยากรณ์ Present Perfect Simple เช่น *I have done my homework.* กับ Present Perfect Progressive เช่น *I have been doing my homework.* กาลที่ต่างกันของสองประโยคนี้นี้ไม่ได้เป็นปัญหาที่โครงสร้าง ทางไวยากรณ์ แต่จะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการอธิบายความหมายที่ต่างกัน เนื่องจากในภาษาไทย ไม่มี กาล หรือ Tenses เหมือนภาษาอังกฤษ

อีกประการหนึ่งคือ ไวยากรณ์นั้นสามารถนำไปใช้กับหน่วยที่เล็กหรือใหญ่กว่ารูปประโยคได้ กล่าวคือ วลีบางวลีก็เป็นที่ยอมรับและเข้าใจได้ เช่น หลักไวยากรณ์ยอมรับว่า *a tall woman* นั้นถูกต้อง ในขณะที่ *a woman tall* นั้นถูกมองว่าผิด นอกจากนี้องค์ประกอบทางไวยากรณ์บางอย่างก็ ไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปคำที่สมบูรณ์ เช่น *-ed* เป็นไวยากรณ์ที่ใช้ตามหลังกริยาเพื่อแสดงอดีตกาล หรือ *-s* ใช้ตามหลังคำนามเพื่อแสดงความเป็นพหูพจน์ เป็นต้น และบางครั้งอาจมีการเปลี่ยนรูปคำไปโดยสิ้นเชิง ทั้งในด้านการออกเสียง (Pronunciation) และรูปไวยากรณ์ (Grammatical Form) เช่น *go* เปลี่ยนเป็น *went* เมื่อแสดงถึงอดีตกาล เป็นต้น

๒. ทฤษฎีเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับการสอนไวยากรณ์

ดังที่กล่าวไว้ในบทนำ ข้อ ๒ นิยามศัพท์ การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษนั้นแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทหลัก คือ Implicit Process และ Explicit Process โดยการสอนแบบ Implicit Process จะเป็นการเรียนการสอนที่ผู้สอนอนุญาตหรือให้โอกาสผู้เรียนในการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการฟัง การอ่านและเลียนแบบการใช้งานที่ถูกต้อง วิธีการเรียนรู้แบบนี้จะไม่มีคำอธิบายโดยผู้สอนอย่างชัดเจน ในทางกลับกัน การสอนแบบ Explicit Process คือการที่ผู้สอนอธิบายการใช้ไวยากรณ์ให้ผู้เรียนเข้าใจ Norris และ Ortega^{๑๐} กล่าวว่า ผลการสำรวจจากงานวิจัยที่เก็บข้อมูลจำนวนมหาศาลพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนไวยากรณ์ด้วยวิธี Explicit Process มีการเรียนรู้และความเข้าใจที่ดีกว่าผู้ที่เรียนด้วยวิธี Implicit Process นอกจากนี้ บันทึกในงานวิจัยยังระบุอีกว่าทั้งผู้สอนและผู้เรียนรู้สึกว่าการอธิบาย เรื่องไวยากรณ์เป็นสิ่งที่มีความจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์ด้วย Explicit Grammar Practice เช่น Drills or Exercises เนื่องจากมีหลักฐานว่าการฝึกฝนช่วยปรับปรุง ให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น^{๑๑} ดังนั้น ควรปรับใช้การให้คำอธิบายร่วมกับการฝึกฝน เพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุด

๓. การนำเสนอและอธิบายในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ในการสอนไวยากรณ์ ทั้งการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar -translation Method) และวิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio-lingualism Method) เพื่อพัฒนาทักษะ ทั้ง ๔ ทักษะของผู้เรียน ผู้สอนควรนำเสนอด้วยการสอนแบบ Explicit Process เนื่องจากหลังจาก การอธิบาย และให้ผู้เรียนฝึกฝนผ่านแบบฝึกหัดหรือกิจกรรม ผู้สอนสามารถสังเกตเห็นถึงความผิดพลาด ของผู้เรียน ในการใช้ไวยากรณ์ได้ ซึ่งแนวทางในการอธิบายการเรียนไวยากรณ์มีดังต่อไปนี้

๓.๑ ยกตัวอย่างการใช้ไวยากรณ์ด้วยประโยคสมบูรณ์และมีความหมายก่อนที่จะเริ่มอธิบาย เนื่องจาก การเริ่มเรียนด้วยการเขียนวลีที่ปราศจากที่มาที่ไปลงบนกระดานจะทำให้ผู้เรียนสับสน และ ไม่ทราบว่าหลักไวยากรณ์นั้นสื่อความหมายอย่างไรในบริบทเต็ม

๓.๒ ยกตัวอย่างของไวยากรณ์ที่กำลังเรียนทั้งแบบการพูดและการเขียน ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ไวยากรณ์ทั้งในการพูดและการเขียน อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มความหลากหลาย ของวิธีสอน เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนเรียนรู้ได้ดีด้วยวิธีที่ต่างกันออกไปแล้วแต่ความชอบหรือความถนัด

^{๑๐} Norris, J. & Ortega, L. (2001). Does type of instruction make a difference? Substantive findings from a meta-analytic review. *Language Learning*, 51, 157-213. สืบค้น ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๔. เข้าถึงได้จาก: <https://doi.org/10.1111/j.1467-1770.2001.tb00017.x>

^{๑๑} Dekeyser, R. (2007b). Skill acquisition theory. In B. VanPatten & J. Williams (Eds.), *Theories in second language acquisition: An introduction* (pp. 97-113). New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc.

ของแต่ละบุคคล เช่น ผู้เรียนประเภท Audio-visual Learner ซึ่งเรียนรู้ได้ดีผ่านการใช้การดู และการฟัง ดังนั้น ผู้สอนควรเตรียมวิธีการสอนที่หลากหลายสำหรับผู้เรียนแต่ละประเภท

๓.๓ สอนทั้งโครงสร้างไวยากรณ์และความหมาย กล่าวคือ ในการเลือกว่าจะมุ่งเน้นการสอน โครงสร้างหรือความหมาย ผู้สอนจะต้องประเมินว่าสิ่งใดสำคัญกว่า เช่น ในการสอน Present Progressive Tense ซึ่งมีโครงสร้างที่ง่าย แต่ความหมายและวิธีการนำไปใช้นั้นซับซ้อน จำเป็นต้องมีการอธิบายอย่างรอบด้านและระมัดระวังเพื่อให้ครอบคลุม ตรงข้ามกับการสอน The Comparative of Adjectives ซึ่งมีความหมายและวิธีการใช้ที่ง่ายมาก แต่สิ่งที่ยากและต้องอาศัยการอธิบายอย่างรอบคอบ กลับเป็นส่วนโครงสร้างไวยากรณ์

๓.๔ คำศัพท์เฉพาะทางด้านไวยากรณ์ (Grammatical Terminology) อาจนำมาใช้หรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับผู้เรียนว่าเป็นกลุ่มใด เช่น หากผู้เรียนเป็นเด็กก็ควรหลีกเลี่ยงการนำศัพท์เฉพาะทางไวยากรณ์ เหล่านี้มาใช้

๓.๕ อธิบายไวยากรณ์เรื่องที่เรียนด้วยภาษาแม่ หากผู้เรียนยังไม่สามารถเข้าใจคำอธิบายด้วย ภาษาอังกฤษได้อย่างถ่องแท้ ก็ไม่จำเป็นต้องอธิบายด้วยภาษาอังกฤษ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องทราบ ระดับภาษาอังกฤษของผู้เรียน การอธิบายไวยากรณ์ด้วยภาษาแม่จะช่วยประหยัดเวลา ทำให้สามารถใช้เวลาไปกับการฝึกฝนหรือฝึกสื่อสารโดยใช้ไวยากรณ์เรื่องนั้นแทนได้ ผู้สอนควรอธิบายไวยากรณ์ด้วยภาษาอังกฤษเมื่อมั่นใจว่าผู้เรียนอยู่ในระดับที่สูงพอเท่านั้น (Advanced Classes)

๓.๖ ควรเปรียบเทียบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับไวยากรณ์ในภาษาแม่ว่ามีความเหมือน หรือ ต่างกันอย่างไร เมื่อสามารถทำได้ การหาข้อเปรียบเทียบและเห็นถึงความเหมือนหรือความต่างจะช่วย ป้องกันความผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์

๓.๗ ควรอธิบายกฎการใช้ไวยากรณ์อย่างชัดเจน แต่ต้องคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการใช้งาน ที่ถูกต้องกับความง่ายในการใช้ด้วย (Accuracy and Simplicity) การอธิบายหรือการสอนไวยากรณ์ ต้องครอบคลุมประเด็นหลักที่จำเป็น เช่น ควรกล่าวถึงข้อยกเว้นในการใช้ไวยากรณ์เรื่องนั้น ๆ ด้วย แต่การให้รายละเอียดปลีกย่อยมากเกินไปจะทำให้ผู้เรียนสับสน ดังนั้น การสอนหรือการอธิบายอย่างง่าย ถึงแม้จะไม่ได้ครอบคลุมเนื้อหาหรือรายละเอียดทั้งหมด ย่อมมีประโยชน์ต่อผู้เรียนมากกว่า

๓.๘ ผู้สอนสามารถสอนไวยากรณ์โดยวิธี Inductive Process หรือ Deductive Process ก็ได้ วิธีสอนแบบ Inductive Process ผู้เรียนจะดูตัวอย่างการใช้ไวยากรณ์แล้วสรุปกฎการใช้ด้วยตัวเอง แต่วิธีสอนแบบ Deductive Process ผู้สอนจะเป็นคนอธิบายกฎการใช้ไวยากรณ์แก่ผู้เรียน แล้วให้ผู้เรียน ฝึกฝนจากการใช้ตัวอย่างในภายหลัง โดยทั่วไปแล้ว ในการเรียนการสอนไวยากรณ์มักจะใช้วิธีสอนแบบ

Deductive Process อย่างไรก็ตาม มีแนวโน้มว่าผู้เรียนจะจดจำบทเรียนนั้นได้ดีกว่าเมื่อสอนโดยวิธีแบบ Inductive Process ทั้งนี้การเรียนด้วยวิธี Inductive Process ก็มีข้อจำกัด คือ หากกฎทางไวยากรณ์ ยากเกินกว่าที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจะทำให้เสียเวลาและเกิดความสับสนต่อผู้เรียนได้ ในฐานะผู้สอน หากพบว่ากฎทางไวยากรณ์เรื่องใดยากเกินไปก็ควรพิจารณาสอนด้วยวิธี Deductive Process แทน

บทที่ ๓

การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

เพื่อพัฒนาทักษะการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

ในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ผู้สอนควรให้โอกาสผู้เรียนในการฝึกฝนหรือทำแบบฝึกหัดในเรื่องไวยากรณ์ที่เรียน เพื่อเป็นการเพิ่มความคล่องแคล่วในการใช้งานไวยากรณ์นั้น ๆ ให้แก่ผู้เรียนในระยะเริ่มต้น อาจเริ่มด้วยกิจกรรมง่าย ๆ เช่นการเติมคำลงในช่องว่างหรือการจับคู่คำตอบโดยมีเฉลยว่าถูกหรือผิดอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ในระยะต่อมาควรมีการให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเพิ่มเติมที่ยากขึ้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถใช้ไวยากรณ์ในการแต่งประโยคเองได้

กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดที่นำมาสอนผู้เรียนควรประกอบไปด้วยทั้งกิจกรรมแบบ Controlled Practice และแบบ Free Practice ทั้งนี้ไม่มีการบังคับหรือแนะนำเป็นพิเศษว่าควรเริ่มจากกิจกรรมแบบใดก่อน แต่ควรพิจารณาจากผู้เรียนเป็นสำคัญ กล่าวคือ จุดประสงค์หลักในการเรียนไวยากรณ์ในท้ายที่สุดแล้วคือผู้เรียนสามารถ ‘Say their own thing.’ หรือสื่อสารความคิดของตนเองออกมาได้ โดยการสื่อสารนั้น ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบการฟัง พูด อ่าน หรือเขียน ก็ควรประกอบไปด้วยความรู้ในกฎทางไวยากรณ์และความหมายที่ต้องการสื่อ (Form-focused and Meaning-focused)

๑. วิธีสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar-translation Method)

วิธีสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar-translation Method) คือวิธีสอนภาษาที่ช่วยพัฒนา ทักษะด้านไวยากรณ์ (Grammar Skill) ทักษะการเขียน (Writing Skill) และทักษะการอ่าน (Reading Skill) ไปพร้อม ๆ กันได้โดยตรง ในทักษะทั้ง ๓ นี้ ทักษะที่เป็นรากฐานสำคัญก็คือ ทักษะด้านไวยากรณ์ เพราะไวยากรณ์คือการทำความเข้าใจโครงสร้างในภาษาหนึ่ง ๆ ว่าคำต่าง ๆ นั้นถูกนำมาเรียงกันจนเกิดเป็นกลุ่มคำหรือประโยคขึ้นมาได้อย่างไร เมื่อเข้าใจโครงสร้างแล้ว จะสามารถอ่านทำความเข้าใจกลุ่มคำหรือประโยคที่ปรากฏในสื่อต่าง ๆ ทั้งยังเขียนกลุ่มคำหรือประโยคขึ้นมาเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้^{๑๒}

^{๑๒} เป๊ะแกรมม่าและการเขียนกับการอ่านด้วย Grammar Translation Method. สืบค้น ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔. เข้าถึงได้จาก

วิธีสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar-translation Method) ผู้เรียนภาษาจะได้เรียนหลักไวยากรณ์แล้วนำหลักดังกล่าวมาประยุกต์ใช้โดยแปลข้อความจากภาษาที่เรียนไปเป็นภาษาของตัวเอง หรือจากภาษาของตัวเองไปเป็นภาษาที่เรียน โดยผู้เรียนจะได้เห็นรูปแบบ (Pattern) เดิมซ้ำ ๆ จนเกิดความคุ้นเคยกับหลักไวยากรณ์นั้น ๆ รวมไปถึงความสามารถในการระบุข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Error Identification) อีกด้วย^{๑๓}

ตัวอย่างกิจกรรมการสอน ด้วยวิธีสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar-translation Method)

๑) สร้างการตระหนักรู้ (Awareness)

หลังจากที่ผู้สอนอธิบายไวยากรณ์เรื่องที่เรียนแล้ว ผู้เรียนควรได้ฝึกผ่านกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดที่มุ่งเน้นในเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์และความหมาย เช่น

ไวยากรณ์เรื่อง Past Simple Tense: ให้ผู้เรียนอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์แล้วขีดเส้นใต้ตัวอย่าง Past Simple Tense ที่พบจากบทความ

วิธีนี้จะช่วยฝึกทักษะการอ่านแก่ผู้เรียน โดยผู้สอนควรเป็นผู้คัดเลือกบทความให้ผู้เรียนโดยพิจารณาตามความเหมาะสมกับระดับความรู้ทางภาษาของผู้เรียน

๒) การฝึกแบบควบคุม (Controlled Drills)

ให้ผู้เรียนเขียนตัวอย่างโครงสร้างไวยากรณ์เรื่องที่เรียน โดยผู้สอนเป็นคนกำหนดตัวอย่างให้ หรือใช้สื่อการสอนที่ชัดเจน ซึ่งผู้เรียนสามารถทำได้โดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจความหมาย

ไวยากรณ์เรื่อง Present Simple Tense: แต่งประโยคเกี่ยวกับ Sara โดยเขียนตามตัวอย่างต่อไปนี้

Sara drinks tea but she doesn't drink coffee.

A) like: ice cream / cake

B) speak: English / Japanese

^{๑๓} เป๊ะแกรมม่าและการเขียนกับการอ่านด้วย Grammar Translation Method. สืบค้น ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔. เข้าถึงได้จาก

๓) การตอบแบบควบคุมโดยการเติมประโยคให้สมบูรณ์ การเขียนใหม่ (Rewrite) หรือการแปล

ให้ผู้เรียนยกตัวอย่างโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่กำหนดโดยผู้สอน สามารถเป็นได้ทั้งการเขียนใหม่ (Rewrite) หรือการแปลจากภาษาแม่ไปเป็นภาษาอังกฤษ แต่อย่างไรก็ตาม วิธีสอนวิธีนี้ต้องอาศัยความเข้าใจในความหมายเพื่อที่จะตอบได้อย่างถูกต้อง

ไวยากรณ์เรื่อง Passive Voice: จงเขียนประโยคต่อไปนี้ใหม่ (Rewrite) ให้คงความหมายเดิม โดยใช้คำที่มอบให้ในวงเล็บ

I received a lovely present. (give)

๔) การฝึกแบบได้รับการชี้แนะและอธิบายความหมาย

ให้ผู้เรียนแต่งประโยคด้วยตนเองโดยใช้รูปแบบไวยากรณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ ทั้งนี้ ผู้เรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้ด้วยตนเอง

ไวยากรณ์เรื่อง Conditional Clauses: อ่านและทำความเข้าใจประโยคเงื่อนไขต่อไปนี้

If I had a million dollars.

จงตอบคำถาม What would you do?

๕) การแต่งประโยคอย่างเสรี (โดยเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์)

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูสื่อประกอบการสอน เช่น รูปภาพแสดงสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง หลังจากนั้นให้ผู้เรียนแต่งประโยคจากรูปที่เห็นโดยใช้ไวยากรณ์ที่ผู้สอนอธิบายไว้เบื้องต้น

ไวยากรณ์เรื่อง Present Progressive Tense: จงดูภาพต่อไปนี้แล้วเขียนบรรยายภาพ

๒. วิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio-lingualism Method)

วิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio-lingualism Method) มีทฤษฎีว่า ภาษาทุกภาษาในโลกย่อมมีระบบเสียง โครงสร้าง (ไวยากรณ์) และความหมายของตนโดยเฉพาะ และยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้แบบศึกษาพฤติกรรม (Behaviorism) ซึ่งเชื่อว่าภาษานั้นเป็นพฤติกรรม เมื่อผู้เรียนพบสิ่งเร้าที่เป็นแบบอย่างทางภาษาโดยการพูดจากผู้สอน ผู้เรียนฟังแล้วก็จะมีพฤติกรรมตอบสนองโดยการพูดเช่นเดียวกัน ตลอดเวลาผู้สอนและผู้เรียนจะมีพฤติกรรมตอบโต้สัมพันธ์กัน คือผู้สอนประเมินผลโดยการพิจารณาจากการตอบสนองของผู้เรียน ประเมินค่าแล้วให้การฝึกอย่างหนักหน่วงเป็นการเสริมแรง (Reinforcement) โดยใช้วิธีการฝึกโครงสร้าง (Pattern) ซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ^{๑๔}

ตัวอย่างกิจกรรมการสอนด้วยวิธีสอนแบบฟังพูด (Audio-lingualism Method)

๑) การฝึกแบบซ้ำ ๆ (Repetition Drill)

วิธีนี้ ผู้สอนจะพูดประโยคตามโครงสร้างไวยากรณ์ที่ต้องการสอนให้ผู้เรียนฟัง โดยให้ผู้เรียนฟังและพูดตาม วิธีนี้สามารถฝึกแยกย่อยออกไปได้อีก ๓ วิธี คือ

- ๑.๑) ฝึกในใจ โดยผู้เรียนฝึกพูดตามผู้สอนในใจเงียบ ๆ คนเดียวโดยไม่เปล่งเสียงออกมา
- ๑.๒) ฝึกรวม โดยผู้เรียนทั้งชั้นจะเปล่งเสียงตามผู้สอนออกมาพร้อม ๆ กัน
- ๑.๓) ฝึกเดี่ยว โดยผู้สอนจะให้ผู้เรียนฝึกพูดตามที่ละคน

ผู้สอนพูดตัวอย่างให้ผู้เรียนฝึกพูดตาม

Teacher: It didn't rain, so I needn't have taken my umbrella.

Students: It didn't rain, so I needn't have taken my umbrella.

^{๑๔} วิธีการสอนแบบฟัง - พูด (Audio - Lingual Method). สืบค้น ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔. เข้าถึงได้จาก <http://darunee521.blogspot.com/2011/02/audio-lingual-method.html>

๒. การฝึกแบบห่วงโซ่ (Chain Drill)

วิธีนี้ผู้สอนจะให้ผู้เรียนฝึกการใช้ไวยากรณ์ โดยยกตัวอย่างประโยคคำถามและคำตอบให้ผู้เรียนฟัง หลังจากนั้นจะให้ผู้เรียนฝึกการใช้โครงสร้างไวยากรณ์โดยการถามต่อกันไป

ไวยากรณ์เรื่อง การใช้ Verb to be ในการถาม-ตอบอายุ: บทเรียนแรก ผู้สอนยกตัวอย่างคำถามและคำตอบการใช้ Verb to be ในการถาม-ตอบอายุ

How old are you?

I am 30 years old.

หลังจากนั้นให้ผู้เรียนในชั้นผลัดกันถามต่อไปเรื่อย ๆ

ไวยากรณ์เรื่อง การใช้ Verb to be ในการถาม-ตอบอายุ: บทเรียนที่สอง ผู้สอนยกตัวอย่างคำถามและคำตอบการใช้ Verb to be ในการถาม-ตอบอายุ

How old is your sister?

She is 35 years old.

หลังจากนั้นให้ผู้เรียนในชั้นสลับเปลี่ยนกันถามต่อไปเรื่อย ๆ

๓. การฝึกเปลี่ยนประโยคเป็นประโยคคำถาม บอกเล่า ปฏิเสธ (Transformation Drill)

วิธีนี้ผู้สอนจะยกตัวอย่างโครงสร้างประโยคไวยากรณ์ให้ผู้เรียนโดยอาจจะเริ่มที่ประโยคบอกเล่า หลังจากนั้นผู้สอนจะให้ผู้เรียนฝึกโดยการเปลี่ยนประโยคให้เป็นปฏิเสธและคำถาม

ไวยากรณ์เรื่อง การใช้ประโยค Present Simple Tense: จงเปลี่ยนประโยคบอกเล่าต่อไปนี้ให้เป็นประโยคปฏิเสธ

Teacher: I clean the house.

Students: I don't clean the house.

Teacher: She sings a song.

Students: She doesn't sing a song.

๔. การฝึกเปลี่ยนคำในประโยค (Substitution Drill)

วิธีนี้ผู้สอนจะให้ผู้เรียนฝึกโดยปรับการใช้ไวยากรณ์ตามโครงสร้างประโยค

ไวยากรณ์เรื่อง การใช้ประโยค Present Simple Tense: การแต่งประโยคบอกเล่า Simple Present

Teacher: I go to school. He?

Students: He goes to school.

Teacher: They?

Students: They go to school.

๕. การฝึกด้วยการถาม-ตอบ (Question and Answer Drill)

วิธีนี้ ผู้สอนจะให้ผู้เรียนตอบคำถามโดยที่ผู้เรียนควรจะต้องตอบได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ยังควรให้ผู้เรียนฝึกถามเช่นเดียวกัน เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ไวยากรณ์ในการถาม-ตอบ

ไวยากรณ์เรื่อง การถาม-ตอบโดยใช้ Present Simple Tense

Teacher: Does he go to school? Yes?

Students: Yes, he does.

Teacher: No?

Students: No, he does not.

การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศโดยใช้วิธีการสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar-translation Method) และวิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio-lingualism Method) ร่วมกันตามที่เสนอไปข้างต้น จะเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการและช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ถือเป็น การเรียนในระดับวิชาการ และการปฏิบัติจริงควบคู่กันเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการใช้งานสูงสุดในทุกด้าน

๓. การประเมินผลการเรียนไวยากรณ์

ในภาพรวม การประเมินผลการเรียนไวยากรณ์ของผู้เรียนสามารถทำได้ ๒ วิธีหลัก คือ การประเมินด้วยการทดสอบ และการประเมินด้วยการฝึก

ในการประเมินด้วยการทดสอบ แบบทดสอบควรเป็นแบบ Closed-ended คือมีคำตอบที่แน่นอน แต่การทดสอบหรือการประเมินผลแบบนี้ อาจไม่สะท้อนถึงความสามารถของผู้เรียนในการใช้ไวยากรณ์ในสถานการณ์จริงได้ เพราะการเลือกคำตอบได้ถูกต้องอาจแสดงว่าผู้เรียนสามารถใช้ไวยากรณ์นั้นได้เมื่อมีเวลาให้คิดทบทวน ไม่ได้บ่งชี้ความสามารถในการใช้ได้อย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์จริง

ในการประเมินด้วยการฝึก คำตอบอาจมีความหลากหลายมากกว่า หรือเรียกว่า Open-ended ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้วลีหรือประโยคได้อย่างถูกต้องด้วยตนเอง ในรูปแบบของตนเอง ดังนั้นผู้สอนจะไม่สามารถคาดเดาคำตอบได้ทั้งหมด ซึ่งมีข้อดีคือผู้สอนจะทราบได้ว่าผู้เรียนสามารถใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้องในการสื่อสารได้จริงหรือไม่ แต่การวัดหรือประเมินผลแบบนี้อาจใช้เวลามากในการสอบ

๓.๑ ตัวอย่างการวัดหรือประเมินผลแบบ Closed-ended test items

๓.๑.๑ Multiple- or Dual- choice

Have you heard of Acupuncture? (never, sometimes, ever, often)

How do you pronounce / are you pronouncing this word correctly?

๓.๑.๒ Guided gapfills

If I (know) the truth, I (tell) you.

๓.๑.๓ Transformation

They sell mobile phones in the shop.

Mobile phones

๓.๑.๔ Matching

I've never played	computer games recently
I haven't been playing	a computer game like that before

๓.๑.๕ Rewrite

Katy began to learn English two years ago. (learning) Katy two years.
--

๓.๑.๖ Correct the mistake

I saw the girl which I used to know.

๓.๒ ตัวอย่างการวัดหรือประเมินผลแบบ Open-ended test items

๓.๒.๑ Open-ended sentence completion

If I could fly,

๓.๒.๒ Sentence-composition

จงแต่งประโยค ๓ ประโยคในการเปรียบเทียบบุคคลสองคนในภาพต่อไปนี้โดยใช้ Comparative Adjectives

โดยสรุป ในการวัดหรือประเมินผลการใช้ไวยากรณ์ของผู้เรียนนั้น ควรใช้ทั้งการประเมินด้วยการสอบและการประเมินด้วยการฝึก (Closed-ended and Open-ended Tests) เพื่อเป็นการวัดว่าผู้เรียนนั้นมีความรู้ความเข้าใจในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและสามารถนำไปปรับใช้ได้ สถานการณ์จริงหรือไม่

บทที่ ๔

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

๑. บทสรุป

ในการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องไวยากรณ์ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องยากสำหรับผู้เรียน จำเป็นต้องมีการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ไม่ใช่เพียงการท่องจำเพื่อแบบทดสอบ เพราะการนำไวยากรณ์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ต้องใช้ความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ซึ่งการนำไปประยุกต์ใช้นี้ หมายถึงการใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้อย่างเป็นธรรมชาติ การนำวิธีการสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar-translation Method) และวิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio-lingualism Method) มาใช้ร่วมกันในการสอนไวยากรณ์ จะเป็นการเรียนการสอนที่ครอบคลุมทั้งสี่ทักษะ ทำให้ไวยากรณ์ที่อาจเคยถูกมองว่าเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยการท่องจำตามตำรากลายเป็นการเรียนการสอนเชิงบูรณาการที่สามารถดำเนินการร่วมกับการทำกิจกรรมที่สนุกสนานในชั้นเรียนได้ อาทิ การใช้วิดีโอหรือกิจกรรมเป็นสื่อการเรียนการสอนในการขับเคลื่อนชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกรำคาญ เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้สอนต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student-centered) ว่าผู้เรียนเหมาะกับวิธีการสอนแบบใดและการใช้สื่อชนิดไหนจึงจะเหมาะสมมากที่สุด

๒. ข้อเสนอแนะ

กองทัพอากาศให้ความสำคัญต่อการพัฒนากำลังพลมาตลอด หนึ่งในการพัฒนาที่เน้นคือการพัฒนาภาษาอังกฤษซึ่งถูกระบุไว้ในยุทธศาสตร์กองทัพอากาศ ๒๐ ปี ภายใต้ตัวชี้วัดที่ ๓ กลยุทธ์ที่ ๒.๑๓ การพัฒนาภาษาอังกฤษกำลังพลต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในกองทัพ ทั้งกำลังพลเอง ผู้สอน และนโยบายจากผู้บังคับบัญชา

ในด้านกำลังพล แรงจูงใจในการเรียนของกำลังพลเป็นสิ่งสำคัญ ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบมากในการสอนภาษาอังกฤษแก่กำลังพล ทอ.คือผู้เรียนขาดแรงจูงใจในระยะยาวที่จะพัฒนาตนเอง กำลังพลส่วนมากใช้วิธีท่องจำแบบทดสอบเพื่อนำไปเข้ารับการทดสอบ เพราะต้องการให้คะแนนผ่านเป็นครั้งคราวตามวงจรประเมิน แต่ในความเป็นจริงแล้วกลับไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ ดังนั้น การเพิ่มหรือปลูกฝังแรงจูงใจแก่ตัวกำลังพลเองจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยอาจเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือการเรียนรู้ในห้องเรียน ในระยะยาว ภาษาอังกฤษที่ได้มาจากแรงจูงใจส่วนบุคคลจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งในการปฏิบัติราชการและการดำรงชีวิตส่วนตัว

ในส่วนของผู้สอนภาษาอังกฤษแก่กำลังพล ทอ.ควรได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาและความรู้ด้านการสอนภาษาอย่างต่อเนื่อง ผ่านการอบรมในหลักสูตรระยะสั้น ระยะยาว ทั้งในและต่างประเทศ โดยหลักสูตรนั้นควรมีความหลากหลาย เช่น หลักสูตรภาษาอังกฤษขั้นสูง หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษทางการทหาร หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป หลักสูตรการแปล หรือ หลักสูตรการล่าม เป็นต้น การพัฒนาผู้สอนจะช่วยให้ผู้สอนเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพของกองทัพ ส่งผลให้สามารถนำความรู้ไปส่งต่อแก่กำลังพลได้อย่างมีคุณภาพ

ด้านผู้บังคับบัญชา ควรมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาภาษาอังกฤษแก่กำลังพลอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ กล่าวคือ ควรอนุญาตให้กำลังพลได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาโทเพิ่มเติม เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะทางภาษาให้แก่กำลังพล นอกจากนี้ยังอาจสนับสนุนผู้ใต้บังคับบัญชาได้โดยการจัดหาอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษในหน่วยของตนอย่างเหมาะสม อีกทั้งยังควรมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมในระยะยาว

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแนวทางการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยวิธีสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar-translation Method) และวิธีสอนแบบฟังพูด (Audio-lingualism Method) เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษแก่บุคลากรกองทัพอากาศเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายยุทธศาสตร์กองทัพอากาศ ๒๐ ปีต่อไป

บรรณานุกรม

- Kachru, Y., & Smith, L. E. (2008). **Cultures, contexts, and world Englishes**. New York: Routledge.
- R. Rubdy and M. Saraceni. (2006). **ENGLISH IN THE WORLD: GLOBAL RULES, GLOBAL ROLES**. Continuum.
- Krashen, S. (1982). **Principles and Practices in Second Language Acquisition**. Oxford: Pergamon.
- Johnson, M. (2008). **A Philosophy of Second Language Acquisition**. Yale University Press.
- Rivers, Wilga M. (1980). **Foreign Language Acquisition: Where the Real Problems Lie**. Deseret Language and Linguistic Society Symposium: Vol. 6: Iss. 1, Article 2.
- Inductive Method**. สืบค้น ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๔.
จาก: <http://innovationforeducation.weebly.com/inductive-method.html>
- วิธีการสอนแบบอุปนัย-นิรนัย**. สืบค้น ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๔.
จาก: <https://www.educatorroundtable.org/>
- พันวนา พัฒนาคูตมสินคำ. **การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยรูปแบบการสอนของอินเทอร์เน็ตและวิธีสอนแบบ 3PS**. สืบค้น ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๔.
จาก: <http://www.sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/id/ed6a809b-6cf5-4730-aa83-5a5ff0a3522b/Fulltext.pdf?attempt=2>
- Norris, J. & Ortega, L. (2001). **Does type of instruction make a difference? Substantive findings from a meta-analytic review**. *Language Learning*, 51, 157-213.
สืบค้น ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๔. จาก: <https://doi.org/10.1111/j.1467-1770.2001.tb00017.x>
- Dekeyser, R. (2007b). **Skill acquisition theory**. In B. VanPatten & J. Williams (Eds.), **Theories in second language acquisition: An introduction** (pp. 97-113). New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc.
- ปะแกรมม่าและการเขียนกับการอ่านด้วย Grammar Translation Method**. สืบค้น ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔.
จาก: <https://www.dailyenglish.in.th/grammar-translation-method/>

บรรณานุกรม (ต่อ)

วิธีการสอนแบบฟัง – พูด (Audio – Lingual Method). สืบค้น ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔.

จาก: <http://darunee521.blogspot.com/2011/02/audio-lingual-method.html>

Ur, P. (2012). *A Course in English Language Teaching*. Cambridge University Press.